

॥ २ ॥ ३ ॥ सवात्मानमित्यत्र सर्वः आत्मानमितिच्छेदः सधिराषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ योगे समुदाये ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ हे भोजहेतुतवर्मन् एकमेव संबोधयन् कृपस्य वचसि अनादरं सूचय
दत्तमानस्तु शोकेन प्रदीप्तेनाग्निना यथा ॥ क्रूरं मनस्ततः कृत्वा तावुभौ प्रत्यभाषत ॥ २ ॥ पुरुषे पुरुषे बुद्धिर्याया भवति शोभना ॥ तुष्यंति च पृथक् सर्वे प्रज्ञया ते स्व
या स्वया ॥ ३ ॥ सर्वो हि मन्यते लोक आत्मानं बुद्धिमतं ॥ सर्वस्यात्मा बहुमतः सर्वात्मानं प्रशंसति ॥ ४ ॥ सर्वस्य हि स्वका प्रज्ञा साधुवादे प्रतिष्ठिता ॥ परबुद्धिं च
निंदंति स्वां प्रशंसंति चासकृत् ॥ ५ ॥ कारणांतरयोगेन योगे येषां समागतिः ॥ अन्योन्येन च तुष्यंति बहुमन्यंति चासकृत् ॥ ६ ॥ तस्यैव तु मनुष्यस्य सा सा बुद्धिस्तदा
तदा ॥ कालयोगे विपर्यासं प्राप्या न्योन्यं विपद्यते ॥ ७ ॥ विचित्रत्वात्तु चित्तानां मनुष्याणां विशेषतः ॥ चित्तवैकल्यमासाद्य सा सा बुद्धिः प्रजायते ॥ ८ ॥ यथा हि वै
द्यः कुशलो ज्ञात्वा व्याधिं यथा विधि ॥ भैषज्यं कुरुते योगात्प्रशमार्थमिति प्रभो ॥ ९ ॥ एवं कार्यस्य योगार्थं बुद्धिं कुर्वन्ति मानवाः ॥ प्रज्ञया हि स्वया युक्ता स्तां च नि
दंति मानवाः ॥ १० ॥ अन्यया यौवने मर्त्यो बुद्ध्या भवति मोहितः ॥ मध्येन्यया जरायां तु सोऽन्यो रोचयते मतिं ॥ ११ ॥ व्यसनं वामहाघोरं स मृद्धिं चापितादृशीं ॥
अवाप्य पुरुषो भोजकुरुते बुद्धिवैरुतं ॥ १२ ॥ एकस्मिन्नेव पुरुषे सा सा बुद्धिस्तदा तदा ॥ भवत्यकृतधर्मत्वात्सा तस्यैव नरोचते ॥ १३ ॥ निश्चित्य तु यथा प्रज्ञं यां म
तिं साधु पश्यति ॥ तथा प्रकुरुते भावं सा तस्योद्योगकारिका ॥ १४ ॥ सर्वो हि पुरुषो भोजसाध्वेतदिति निश्चितः ॥ कर्तुमारभते प्रीतो मरणादिषु कर्मसु ॥ १५ ॥ स
र्वे हि बुद्धिमाज्ञाय प्रज्ञां वापि स्वकां नराः ॥ चेष्टंते विविधां चेष्टां हितमित्येव जानते ॥ १६ ॥ उपजाता व्यसन जायेय मद्यमतिर्मम ॥ युवयोस्तां प्रवक्ष्यामि मम शो
कविनाशिनीं ॥ १७ ॥ प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा कर्मता सुविधाय च ॥ वर्णे वर्णे समाधत्तेत्येकैकं गुणभाग्गुणं ॥ १८ ॥ ब्राह्मणे वेदमग्र्यं तु क्षत्रिये तेज उत्तमं ॥ दाक्ष्यं
वैश्ये च शूद्रे च सर्ववर्णानु कूलतां ॥ १९ ॥ अदांतो ब्राह्मणोऽसाधुर्निस्तेजाः क्षत्रियोऽधमः ॥ अदक्षो निघते वैश्यः शूद्रश्च प्रतिकूलवान् ॥ २० ॥ सोऽस्मि जातः कुले
श्रेष्ठे ब्राह्मणानां सुपूजिते ॥ मंदभाग्यतया स्म्येतं क्षत्रधर्ममनुष्ठितः ॥ २१ ॥ क्षत्रधर्मं विदित्वा हं यदि ब्राह्मण्यमाश्रितः ॥ प्रकुर्यां सुमहत्कर्म न मे तत्साधु संमतं ॥
॥ २२ ॥ धारयंश्च धनुर्दिव्यं दिव्या न्यस्त्राणि चाहवे ॥ पितरं निहतं दृष्ट्वा किं नु वक्ष्यामि संसदि ॥ २३ ॥

ति ॥ १२ ॥ अकृतधर्मत्वात् अवसरानुरोधात् इदानीं मम शांतिबुद्धिर्नरोचते इत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ विदित्वा आश्रित्य यदि ब्राह्मण्यं संश्रितः स नृशमा
दितुं सुमहत्कर्म प्रकुर्यात्तन्मे साधु संमतं अवलंबितस्य च क्षत्रधर्मस्य निर्बाहो वश्यं कर्तव्य इत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥